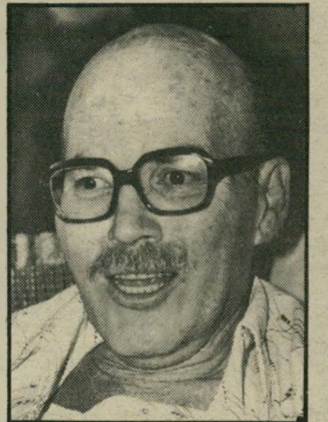

נישא ♦ בקאליפורניה, בפעם 20 בחייו, גלין וולף, 75, לסר קומאצ'ו, 38. וולף, אב לארבעים בנים ובנות, נשא את אשתו הראשונה בגיל 19, לא האריך בשום נישואין מנישואיו יותר מחמש שנים ובאחד המקרים אף הסתפק בחמישה ימים.

שבר ♦ את בירוכו אחר שמער, ונוקק לקביים ולכיסא-גלגלים, ע"ר ברדיה סופר, 49, שגריר ישראל בפאריס, שפלה ארצה בגיל 16 מבגראר והספיק לסיים שלושה מיקצועות בשלוש אוניברסיטות (מיש) פאריס, בירושלים; מינהל תקשורת והייט פאריס; היסטוריה בניו-יורק) שהיית פקיד בכיר במישרד מבקר-המדינה, עורכדין עצמאי ומנהל חברת מיכוני בנייה לפני שהיה, כזה אחר זה, משרד הארץ בצ'אר, בז'נבה (ליד מוסדות האו"ם) ובפאריס.

גנטיקאי מוזאק מיקלען ומדען

אושפז ♦ לטיפול כמחלת הסרטן — ולפי גירסה אחרת, לניתוח-לב פתוח — בבית-חולים בקליוולנד המאריקאית, הוסיף, 49, מלך ירדן מזה 31 שנים. באותו בית-

עורך-דין נאשם במילכוד מכונתה של אשתו בשלושה רימוני"ד, כדי לזכות בדמי-הביטוח

המפוצץ מרומניה

הוקרי המיזשנר המנוסים לא קנו את הגירסה "הרומנית". הם חקרו את בלה אבן, שמכונתה הוצתה ברחוב ארלווורוב 184 בתל-אביב, ולא גילו מפיה כל סיבה להצתה. אולם כאשר חקרו את בעלה, רוברט אבן (נצימבוויציאנו), שמעו מפיו גירסה שלווה בסיפור רקע עשיר. לגבר הנאה (39) ילד רומניה, היה סיפור מפורט על התנכלות מצד סוכנים חשאיים של ממשלת רומניה. הוא סיפר כי בנעוריו היה חבר המיפלגה הקומוניסטית בעירו, ועלה מהר מאוד בדרגות המיפלגה. הוא הפך להיות העורך של עיתון המיפלגה הניצוץ. הוא היה נשוי באושר לאשה נוצרית יפהפיה, ואב לבן קטן, אולם לפתע, בשנת 1973, החל מעקפק באידיאלים

של המיפלגה. לאט-לאט הסתכסך עם חבריו ופטר מכל תפקידיו במיפלגה. בשנת 1977 נאשם בחברותו באירגון מתחרתי ונידון לשלוש שנות מאסר. סיפוריו של אבן על מאסרו ברומניה מועזים את שומעיו. העניינים שעבר שם, לדבריו, היו כמו העניינים של הנאצים. הוא מספר על עקירת צפורניים ועל זוועות אחרות. בסוף שנת 1980 הצליח להשתחרר ממאסרו ולקבל היתר-יציאה מרומניה; הוא עלה לישראל וסיפר את סיפור מאסרו הנורא לאנשי אמנסטי האינטרנאציונל, שהעניינו בגורלו. הוא אף הופיע בטלוויזיה בגרמניה, כשהוא מדפיף את סיפור המאסר ברומניה. מאז, לדבריו, רודפים אותו שרותי הביון הרומניים. לפני שעזב את רומניה, התגרש

החולוני יוסף גרף, חייל צה"ל. זהו יוסף-הולדתו השני בשב, יחד עם ניסים סאלם. אביו, צבי, שידר לו כעם בשנה שעברה ברכות ברדיו. הקשר האחרון עם גרוף, שסבורים שהוא נתון בצניקת מכורד, היה לפני חמישה חודשים, כאשר הגיע מיכתב ממנו אל הוריו.

נחוג ♦ יוסף-הולדתו ה-69 של אבא שלמה אבן, ח"כ המערך ומי שהיה, במשך 12 שנים, שגריר ישראל

באום ובוושינגטון ולאחר-מכן שר החוץ, שררהחנינון וסגן ראשה-הממשלה. אבן, שנולד לעיתונאי יהודי ברוסיה אפריקה כאובריי איבן, גם היה, לפני 40 שנה, חוקר סיפורת פוסית וערבית, מייג'ור מברסרן) הכבד הבריטי, צנור ליד המפקדה הצבאית העליונה בקאהיר (לערבית ועברית) ומתרגם (מערבית לאנגלית, את סיפורו של תאופיק אל-חכים, יומגנו של תובע מצרי).

העוול כזה בית-הדין הרבני אמר שזכותי לראות את הילדים שלי. ניסינו לטלפן, אבל טורקים לנו את הטלפון בפנים. אני לא בחור אלים, מה אני יכול לעשות? כלום על כל דבר עוצרים אותי. לא הכייתם, לא שברתם, השומר אומר חמישה תיקים, או זה נשמע כמו מי יודע מה? אבל בגלל שנים מהתיקים אפילו לא העלו אותי לבית-הדין. כמה הטרדות אותה באתי שעה אחרי שנגמר הגן, לקראת לילדים. יכולתי ללכת לגן, אבל לא רציתי להפריע להם שם. יכולתי

העוול כזה בית-הדין הרבני אמר שזכותי לראות את הילדים שלי. ניסינו לטלפן, אבל טורקים לנו את הטלפון בפנים. אני לא בחור אלים, מה אני יכול לעשות? כלום על כל דבר עוצרים אותי. לא הכייתם, לא שברתם, השומר אומר חמישה תיקים, או זה נשמע כמו מי יודע מה? אבל בגלל שנים מהתיקים אפילו לא העלו אותי לבית-הדין. כמה הטרדות אותה באתי שעה אחרי שנגמר הגן, לקראת לילדים. יכולתי ללכת לגן, אבל לא רציתי להפריע להם שם. יכולתי

העוול כזה בית-הדין הרבני אמר שזכותי לראות את הילדים שלי. ניסינו לטלפן, אבל טורקים לנו את הטלפון בפנים. אני לא בחור אלים, מה אני יכול לעשות? כלום על כל דבר עוצרים אותי. לא הכייתם, לא שברתם, השומר אומר חמישה תיקים, או זה נשמע כמו מי יודע מה? אבל בגלל שנים מהתיקים אפילו לא העלו אותי לבית-הדין. כמה הטרדות אותה באתי שעה אחרי שנגמר הגן, לקראת לילדים. יכולתי ללכת לגן, אבל לא רציתי להפריע להם שם. יכולתי

העוול כזה בית-הדין הרבני אמר שזכותי לראות את הילדים שלי. ניסינו לטלפן, אבל טורקים לנו את הטלפון בפנים. אני לא בחור אלים, מה אני יכול לעשות? כלום על כל דבר עוצרים אותי. לא הכייתם, לא שברתם, השומר אומר חמישה תיקים, או זה נשמע כמו מי יודע מה? אבל בגלל שנים מהתיקים אפילו לא העלו אותי לבית-הדין. כמה הטרדות אותה באתי שעה אחרי שנגמר הגן, לקראת לילדים. יכולתי ללכת לגן, אבל לא רציתי להפריע להם שם. יכולתי

העוול כזה בית-הדין הרבני אמר שזכותי לראות את הילדים שלי. ניסינו לטלפן, אבל טורקים לנו את הטלפון בפנים. אני לא בחור אלים, מה אני יכול לעשות? כלום על כל דבר עוצרים אותי. לא הכייתם, לא שברתם, השומר אומר חמישה תיקים, או זה נשמע כמו מי יודע מה? אבל בגלל שנים מהתיקים אפילו לא העלו אותי לבית-הדין. כמה הטרדות אותה באתי שעה אחרי שנגמר הגן, לקראת לילדים. יכולתי ללכת לגן, אבל לא רציתי להפריע להם שם. יכולתי

נאשם אבן מעקפק באידיאלים של המיפלגה

סרן. את העתק המיכתב הזה הפיץ אבן לכל העיתונים. כאשר לא קיבל מענה מאיש, החמירה, כנראה, בעייתו הנפשית.

לאיים ולפוצץ

בן הדיה טוחו כי הרומנים שלחו את סוכניהם החשאיים כדי להתנכל לו. המחשבה קיננה במוחו כל (המשך בעמוד 52)

נחוג ♦ יוסף-הולדתו ה-81 של ד"ר אלכסנדר ביינ, בנו של חזן בכפר קטן בגרמניה, היסטוריון לפי השכלתו, שהחל את דרכו כאיש גינוך המדינה הגרמני, המשיך כמנהל הארכיון הציוני בירושלים והיה, לבסוף, לגנו המדינה. ביינ, משורר, צלם ופסנתרן בשעות-הפנאי הוא ביוגראף של אישים ציוניים (ליאון מוצקין, ארתור רופין) אך נודע במיוחד בביוגראפיה שלו על חייו בצל המחלה, שאינה מסתירה הרבה (הרצל היה בחייו הפרטיים ארם, ולא קרוש"ו)

נפטור ♦ אחרי מחלה ממושכת ונדירה בבית-אלעזרי (ליד רחובות) בגיל 53, סרוספור (לנגטיקה) רם מואב, מהתמחה בניסוח זני רגים ועופות (למאכל) והיה כיומפחי העץ, תוצאות ההכלאה של יעל ועז. מואב, אב לשני בנים ושלוש בנות, היה מקלען מצטיין של חטיבת הפלמ"ח יפתח במילחמת-העצמאות, ונודע גם כאיש הליגה למניעת כפייה רתית, כמרען הראשי של מישרה-החקלאות וכאיש שהופיע לפני כמה חודשים בטלוויזיה וסיפר על חייו בצל המחלה, שממנה, כך ידע, לא יחלים.

נפטור ♦ שבוע לפני יוסף-הולדתו ה-91, ד"ר ג'ון לוי, בנקאי ומנהל בית-החרוש לסגרינות בגרמניה, ארץ הולדתו. החל את דרכו בארץ בנקק דיסקונט, שממנו עבר לניהול בית-החרושת לסגרינות מוסר, בין העלה את התפוקה תוך זמן קצר עשרת מונים (משמנה מיליון סגרינות לחודש לשד מונים מיליון). לוי היה מחלוצי משפרי תנאי-העובדים בארץ (כס חלב חיים ליום, משכורת 13) וגם נודע כשולח ידו בכתיבה. הוא כתב, בין השאר, בשבועון תשע בערב, אשר שמו הוסב, בסופו של דבר, להעולם הזה.

נפטור ♦ בירושלים יום לפני יוסף-הולדתה ה-100, זלמה מאיר, הידועה יותר כשוועסטער (אחות) ולמה. ילידת גרמניה, הגיעה לפני 68 שנים — בעיצומן של מגיפות הטיפוס ודלקת קרום המוח שהשתוללו כי רושלים של מילחמת-העולם הראשונה — לבית-החולים שערי צדק, שבו שימשה לאחר מכן, במשך עשרות שנים, כמיילדת, אחות חדר-ניתוח ואחות ראשית.

מונולוג של גבר מיסכן

החכות כבוקר, כאשר היא מביאה אותם לגן. ודוק אותי כמו כלב, אני גר כעת אצל אמי במרפסת, אין לי בגדים, אין לי אפילו כל-יגילוח, ואני לא הולך לקחת אותם מבחית, כדי שלא להפריע להם. סחבת מסויימת. המשיך בנדוקו; ההוקרים במישרה אומרים לי, תן לה גטו' זה כל החקירה שלהם, שובגלה הם מבקשים מעצר. אשתי אמרה שבאתי עם סכין, לא היה סכין. היא הרי לא יצאה בכלל החוצה, או אף יכלה לראות סכין?

שדמס סילקוב ואשתו. לפעמים מריבות בין בעל ואשתו נגמרות בטרדיה...

העוול כזה בית-הדין הרבני אמר שזכותי לראות את הילדים שלי. ניסינו לטלפן, אבל טורקים לנו את הטלפון בפנים. אני לא בחור אלים, מה אני יכול לעשות? כלום על כל דבר עוצרים אותי. לא הכייתם, לא שברתם, השומר אומר חמישה תיקים, או זה נשמע כמו מי יודע מה? אבל בגלל שנים מהתיקים אפילו לא העלו אותי לבית-הדין. כמה הטרדות אותה באתי שעה אחרי שנגמר הגן, לקראת לילדים. יכולתי ללכת לגן, אבל לא רציתי להפריע להם שם. יכולתי

העוול כזה בית-הדין הרבני אמר שזכותי לראות את הילדים שלי. ניסינו לטלפן, אבל טורקים לנו את הטלפון בפנים. אני לא בחור אלים, מה אני יכול לעשות? כלום על כל דבר עוצרים אותי. לא הכייתם, לא שברתם, השומר אומר חמישה תיקים, או זה נשמע כמו מי יודע מה? אבל בגלל שנים מהתיקים אפילו לא העלו אותי לבית-הדין. כמה הטרדות אותה באתי שעה אחרי שנגמר הגן, לקראת לילדים. יכולתי ללכת לגן, אבל לא רציתי להפריע להם שם. יכולתי